

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1929

гр. София, 15.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА

като разгледа докладваното от КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА Гражданско дело № 20221110137190 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по искова молба на “М.-П. Л.” ЕООД срещу „А.Б.“ ЕООД.

Съдът намира, че са налице предпоставките за насрочване на делото в открито съдебно заседание.

Ето защо, на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

I. ИЗГОТВЯ проект за доклад по делото, както следва:

1. Ищецът твърди, че между него и ответната страна имало сключен договор за отдаване на автомобили под оперативен лизинг от 29.10.2019 г. въз основа на отправена от ответника поръчка с референтен № 2SOV_076548 от 29.10.2019 г., съгласно който договор на ответника е предоставен за ползване лек автомобил марка *** I ***, шаси № *** с рег.№ ***, син цвят. Твърди, че „А.Б.“ ЕООД при подписване на договора е внесъл на лизингодателя гаранция в размер на 7758,38 евро, която съгласно условията на договора при едностранно прекратяване на договора по вина на лизингополучателя не е следвало да му се върне.

Твърди, че съгласно условията на договора лизингополучателят е бил длъжен да заплати освен гаранционната вноска и 60 месечни лизингови вноски по 991,33 евро без ДДС, всяка от които е дължима до 5-то число на месеца. Заявява, че ищцовото дружество е предоставило на ответника лизинговия автомобил на 31.10.2019 г., за което е подписан приемо-предавателен протокол и считано от тази дата договорът за лизинг влиза в сила.

Посочва, че считано от месец август 2020 г. ответното дружество е спряло да заплаща лизинговите вноски и застрахователните премии по застраховка „каско“ и „гражданска отговорност“. Ищецът е изпратил до ответника две уведомления, с които ответникът е поканен да изпълни задълженията си, но въпреки това ответникът не е заплатил дължимите суми, поради което „М.-П. Л.“ ЕООД твърди, че договорът за лизинг е прекратен на 01.11.2020 г. по вина на лизингополучателя.

Сочи, че лизингополучателя е следвало да върне автомобила на лизингодателя в 3-дневен срок след прекратяване на договора, но лизингодателя е върнал автомобила едва на 08.12.2020 г., поради което на осн. чл. 37, вр. с чл. 57 от договора за лизинг е начислена неустойка по 1/30 част от лизинговата вноска за всеки просрочен ден до датата на връщане

на автомобила.

Моли ответникът да бъде осъден да му заплати следните суми: **6979,92 лв.** – неплатени лизингови вноски за периода от 06.08.2020 г. до 31.10.2020 г. по договор за оперативен лизинг от 29.10.2019 г. и **1966,02 лв.** – неустойка за забавено плащане на дължимите месечни лизингови вноски, **2555,72 лв.** – възстановяване на заплатени от лизингодателя застрахователни премии за процесния автомобил, **15510,98 лв.** – неустойка за предсрочно прекратяване на договора по вина на лизингополучателя; **2197,39 лв.** – договорна неустойка по чл.37 от договор за оперативен лизинг от 29.10.2019 г. за забава за връщане на автомобила след прекратяване на договор, ведно със законната лихва върху всяка претендирана сума от 08.07.2022г. до изплащане на вземането.

Претендира разноски.

2. Ответната страна е получила препис от исковата молба, по която е депозирала отговор в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва предявените искове като неоснователни и недопустими. Признава, че между страните е сключен договор за оперативен лизинг на 29.10.2019 г. за предоставяне на посочения от ищеца лек автомобил. Твърди, че договорът за лизинг е трети по ред между страните и във връзка с предходните два договора за лизинг. Посочва, че на 21.08.2018 г. между ищеца, като лизингодател и ответника, като лизингополучател, е сключен договор за оперативен лизинг с предмет лек автомобил ***, модел ***, който е предоставен на лизингополучателя, но е бил дефектен – вътрешния капак на автомобила е пречупен, поради което автомобилът е върнат на лизингодателя, той се е съгласил да прекрати договора, но само при условие, че страните сключат нов договор за лизинг, като на 13.09.2018 г. страните са прекратили договора за оперативен лизинг от 21.08.2018 г., а на негово място са сключили нов договор за лизинг от 07.09.2018 г. с предмет лек автомобил марка ***, модел ***, който обаче отново проявява терминален проблем, възпрепятстващ обикновеното му ползване, поради което лизингополучателя предявява рекламация пред лизингодателя с искане за прекратяване на договора, но ищцовото дружество се съгласява само при условие, че страните сключат нов договор за лизинг и при условие за извършване на прихващане на гаранционна вноска, депозирана от ответника по стария договор.

Твърди, че договорът за лизинг от 07.09.2018 г. е прекратен със споразумение между страните на 30.10.2019 г., но едва след като на 29.10.2019 г. между страните е сключен процесния договор за оперативен лизинг. Ответникът твърди, че ищецът е приложил спрямо него нелоялна търговска практика. Твърди, че на 23.08.2020 г. процесния лек автомобил „***“ на магистрала Тракия е започнал да изхвърля батерията си по-бързо от обичайното, като при зареждането показал индикация за кардинална грешка – проблем с високото напрежение, което е индикация за проблем с батерията, който е можело да доведе до самозапалване или токов удар на пасажер, за проблема веднага е уведомен отговорния дилър М.-П., повикана е пътна помощ и автомобилът е репатриран на **23.08.2020 г. в оторизиран сервиз на марката М.-П., филиал „Л.“** и на 30.10.2020 г. ищецът е уведомил „М.-П. Л.“ ЕООД, че прекратява договора за лизинг поради бездействие на лизингодателя да извърши ремонт на автомобила, уведомлението е получено от ищеца на 02.11.2020 г.

Твърди, че договорът е бил прекратен на **30.10.2020 г.** с изпращане на уведомление от лизингополучателя на лизингодателя. Сочи, че на 03.11.2020 г. лизингодателя извършва първия тест на автомобила, като на 17.11.2020 г. изпраща покана до лизингополучателя да получи автомобила от сервиз на лизингодателя, като в поканата е посочено, че автомобилът е ремонтиран (ответникът твърди, че в действителност са били изтрити грешките на автомобила без пътен тест). Поради това оспорва предявените искове по основание и размер, тъй като през процесния период автомобилът се е намирал в сервиз на ищеца и не е ползван от ответника, а прекратяване на договора се дължи на виновно поведение на ищцовото дружество.

Оспорва представен по делото приемо-предавателен протокол от 08.12.2020 г. като обръща внимание, че в същия липсва подпис на представител на ответното дружество. Поради това твърди, че протоколът е съставен от ищеца единствено, за да докаже

благоприятни за него твърдения.

Прави възражение за прихващане със сумите от 9306,59 лв., предоставена на ищеца като гаранционна вноска – като иска произнасяне по същото само в случай ч съдът приеме главните искиове за частично/изцяло основателни.

Моли съдът да отхвърли предявените искиове. Претендира разноски.

3. Предявените кумулативно съединени осъдителни искиове са с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД, по чл. 345, ал. 2 ТЗ вр. с чл. 367, ал. 1 КЗ и по чл. 92 ЗЗД и по чл. 92 ЗЗД вр. с чл. 345, ал. 1, пр. II ТЗ и евентуално възражение за съдебно прихващане по чл. 104 ЗЗД вр с чл. 79, ал. 1 ЗЗД.

4. В тежест на всяка от страните е да докаже верността на наведените от нея твърдения, на които основава своите искания или възражения.

4.1. По иска за неплатени лизингови вноски – в тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационно правоотношение по валиден договор за лизинг, предоставяне на обекта на лизинговия договор и уговорената цена.

4.2. По иска за възстановяване на заплатени от ищеца застрахователни премии – в тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационно правоотношение по валиден договор за лизинг за предоставяне на лек автомобил, валидни застрахователни договори по застраховка „каска“ и „гражданска отговорност“ за периода на лизинговия договор, заплатена от ищеца застрахователна премия по договорите за застраховка и размер на премията.

4.3. По исковете за неустойки – в тежест на ищеца е да докаже съществуването на неустоечна клауза и осъществяването на предвидените в нея предпоставки за възникване на акцесорното задължение (забава на ответника – при иска за мораторна неустойка и за неустойка за невръщане на автомобила след прекратяване на договор; разваляне на договора за лизинг от ищеца, изпращане на уведомление до ответника – по иска за неустойка за прекратяване) и размера на неустойката.

При доказване на горепосочените факти, в тежест на ответника е да докаже възраженията си, в това число – че е върнал в срок процесния лек автомобил на лизингодателя, както и че е заплатил задълженията за неустойки.

4.4. По възражението за съдебно прихващане – в тежест на ответника е да докаже, че за ищеца е възникнало валидно задължение за връщане на заплатена от ответника гаранционна вноска (сключен валиден договор за лизинг, предаване на сума на лизингодателя като гаранция по договора и настъпване на предпоставките съобразно договора за връщането й на лизингополучателя), нейният размер и настъпване на изискуемостта й.

При доказване на горепосочените факти, в тежест на ответника е да докаже, че е погасил задълженията си.

5. С оглед заявленията в отговора на исковата молба признава за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства:

- на 29.10.2019 г. между „М.-П. Л.“ ЕООД и „А.Б.“ ЕООД е сключен договор за лизинг на лек автомобил марка *** модел ***, шаси № *** с рег.№ ***;
- автомобилът е предоставен на лизингополучателя;
- при подписване на договора за лизинг лизингополучателя „А.Б.“ ЕООД е предоставил на „М.-П. Л.“ ЕООД гаранция в размер на 4758,38 евро с включен ДДС, която гаранция е задържана от лизингодателя „М.-П. Л.“ ЕООД;
- договорът за лизинг впоследствие е прекратен.

6. УКАЗВА на ищеца, да отстрани противоречиви твърдения в исковата молба, тъй като на едно място в исковата молба посочва, че договорът е прекратен на 30.10.2020 г., а на друго – на 01.11.2020 г. Ищецът следва да посочи с писмена молба с препис за ответника в 1-седмичен срок от съобщението кога е прекратен договорът за лизинг между страните.

7. УКАЗВА на ищеца, на основание чл. 129, ал. 4 ГПК, че следва в 1-седмичен срок да представи банкова сметка или друг начин за плащане с писмена молба до съда с препис за ответника.

II. 1. ДОПУСКА като доказателства по делото приложените към исковата молба и отговора доказателства.

2. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника за откриване на производство по чл. 193 ГПК относно истинността на оспореният от ответника документ – приемо-предавателен протокол от 08.12.2020 г. (оспорва се автентичността на подпис на представител на „А.Б.“ ЕООД, а посоченият документ не е подписан от представител на посоченото лице. Освен това доколкото посоченият документ е частен удостоверятелен документ той не подлежи на оспорване по отношение на верността на неговото съдържание).

III. 1. УКАЗВА на страните, че:

- най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България, като същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 в случай, че не бъде посочен съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е било връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес, като същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска, а съгласно ал. 2 ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Неприсъственото решение не се мотивира по същество. В него е достатъчно да се укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за постановяването му, а именно: на страните да са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и неявяването им в съдебно заседание и искът да е вероятно основателен, с оглед на посочените в ИМ обстоятелства и представените доказателства.

2. ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта

процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието.

IV. НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на **02.04.2024 г. от 10:40 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

Препис от настоящото определение да се връчи на страните, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба.

-

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____